

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

M. Ant. Mvreti Variarvm Lectionvm Libri XV

Muret, Marc-Antoine

Antverpiæ, M. D. LXXXVI.

Cap. 4. Correctus & explicatus locus Platonis ex apologia Socratis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70864](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70864)

modo è Ciceronis verbis efficiatur, Deus aliquis viderit. Plato: πᾶν γὰρ σῶμα, ὃ μὲν ἔξωθεν τὸ κινεῖσθαι, ἀψυχὸν δὲ ἐνδθεν αὐτὸ ἐξ αὐτοῦ, ἐμψυχον. ὡς πάντης ἕως ἄλλο π εἶ) τὸ αὐτὸ αὐτὸ κινουῶν, ἢ ψυχῶν, ἐξ ἀνάγκης ἀκίνητον, ἢ ἀθάνατον ψυχὴν αὐ εἶν. Cicero: *Qua si est vna ex omnibus quae sese moueat; neq. nata certè est, & aeterna est.*

Correctus & explicatus locus Platonis

ex Apologia Socratis.

CAP. IIII.

QVOTIDIE magis intelligo, verum esse id quod semper existimaui: nullam esse mendam ita puillam, quam non permagni interfit, è veterum monumentis tolli, ac corrigi: neque vllum hominum genus magis prodesse studiis, quàm eos qui accurate & fideliter operam in illis purgandis emendandisque ponunt. vnus enim litterulae erratum interdum cas etiam eruditissimis hominibus offundit tenebras, vt, tanquam in illuni nocte errantes, quòuis potiùs perueniant, quàm quò volunt. quod & sæpe aliàs animaduerti, & nuper cùm Platoniam Socratis Apologiam euoluerem. in qua cùm alia peccata à Martino deprehendi, tum hoc, quòd nunc ostendere institui. nam cetera, est cur reiecta in aliud tempus vestim, ad ipsum igitur illius orationis finem ita legitur:

N 4 Τοσόδε

at. Microell
ia Lektionen
LIB
25

Τὸς ὄνδε μὲν τοι αὐτῶν δέομαι· τὸς ἕεις μὲν, ἐπειδὴν ἄλλοι
 πικρῆσι δὲ ὡς ἄνδρες, ταυτὰ πρῶτα λυπῶνται, ἀπὸ ἐγὼ ὅτι
 ἐλύπω, ἐὰν ὑμῖν δοκῶσιν ἢ χερμάτων, ἢ ἀλλοῦ ἀπὸ
 ἐπιμελείας, ἢ ἀρετῆς. καὶ ἐὰν δοκῶσι τὶ εἶ), μὴδ' ἐν ὄντι,
 δίζετε αὐτοῖς ὡσπερ ἐγὼ ὑμῖν, ὅτι ἐν ὀπιμελῶντι ἂν δὴ
 οἴονται π' εἶ), ὄντες ἕδ' ἐνὸς ἀξίον. καὶ ἐὰν ταῦτα πάντι
 χαια. πεπνθῶς, ἐγὼ εἶσομαι ὑφ' ὑμῶν, αὐτὸς τε, καὶ οἱ ἄλλοι
 quæ verba ita Marcellus reddidit: *Tantum tamen
 precor o viri, ut meos quoque filios, cum adoleverint,
 ipsi, similiter atque ego, vobis molesti sint, pœnis
 afficiatis, præsertim si videantur vobis vel pecuniarum,
 alterius cuiusquam rei maiorem quam virtutis curam habere:
 atque si videri velint, putent se, se alicuius esse præ
 cum nullius sint, illos obiurgatis, quemadmodum ego
 quod non illis incumbant, quibus est incumbendum: acci
 stiment, cum nullius præiij sint, se aliquid esse. Quod si
 feceritis, iusta à vobis passus fuero egoq; & filij. In quibus
 id admirabile atque absurdum videtur: quid
 cur Socrates ab Atheniensibus petat, filios suos inter
 fici, si paternam hominum admonendorum & ad
 iuuandorum consuetudinem, ubi adoleverint, im
 tentur, quid enim? peccasse fortassis sibi ipse videbitur,
 tur, quod eam viuendi viam infecutus esset? mirum
 omnium, nam se in eo & deo obtemperasse dixerat,
 & meritum, ut ea causa in Prytaneo aleretur: &
 vita daretur longior, ynquam aliter facturum negaret,
 qua igitur de re ipse se meritò amabat, summissè
 dignum honoribus verè gloriabatur: quid erat causa,
 cur eius in studio versari filios noller? At, dicit fortassis
 se aliquis: ita demum eos ab Atheniensibus vltimo
 supplicio affici cupit, si ita reprehendant alios, ut ipse
 met interim nihili sint, aliarumque rerum maiorem,
 quam virtutis, curam gerant. Ita ne quæso? Sic quoque*

que eos morte mulari, quàm admoneri, ac corrigi
 mauit: nam si diceret se potere, primum vt liberi sui,
 si quid peccarent, reprehenderentur, atque increpa-
 rentur diligenter: deinde, si viderentur ita deprauati,
 vt corrigi non possent, vita priuarentur denique: non
 inhonesta, neque aliena personæ Socratis esset oratio.
 sed & multa alia proferre possem, quibus eius senten-
 tiæ absurditas ostenderetur: nisi fatius ducerem, iis
 omnis, veritatem ipsam detegere, cuius splendor exi-
 gui erroris nubecula obumbratus Marfilij aciem fu-
 git. Vbi enim *λυπηγυτος* vulgo legimus, legendum est
λυπηγυτος, qua tantula mutatione scripturæ, quanta fiat
 sententiæ mutatio, videamus. hoc enim dicit Socra-
 tes. Peto a vobis Athenienses, cum filij mei adoleue-
 rint, vt eos vlciscamini, easdem illis molestias exhi-
 beantes, quas ego vobis exhibere consueueram: si aut
 pecunia, aut vilius omnino rei, quàm virtutis, stu-
 diosiores esse videantur. Quas enim solebat exhibere
 molestias Atheniensibus Socrates? admonebat eos,
 vrgebat, instabat, ne vllam rem virtute potiore esse
 ducerent: neue quicquam illius studio præuertendum
 putarent. eandem igitur molestiam filiis suis exhiberi
 capit. itaque addit: Quòd si, nihili cum sint, aliquid
 tamen esse se existiment: exprobrate eis, vt ego vobis,
 quòd non in iis, in quibus oportet, studium collo-
 cent: quodque, nulli pretij cum sint, aliquid se esse ar-
 bitrentur. Id enim se fecisse ipsemet dixerat: cum
 eos, qui se sapientes putabant, longè abesse à sapien-
 tia ostenderet. Sequitur: Hæc si feceritis: tum & mihi
 & filiis meis id quod iustum est, tribueritis. Mihi
 quidem: quoniam quod ego beneficium in vos con-
 tuli, id vos conferetis in filios meos. Iphis autem:
 quoniam afficietis illos ea pœna, quæ errantibus de-
 bita

N 5

bita

Ms. Muretti
 ia Lektionen
 LIII
 25

bita est. quamnam autem poena illa sit, è primo cognoscere est: vbi cum Thrasymachus quaesisset de Socrate, quid tandem perpeti paratus esset, si ipse ulem iustitiae definitionem attulisset, qua reprehendi nullo modo posset: Quid verò, inquit, aliud, Socrates, quam quod eum perpeti par est, qui aliquid nescit? par est autem eum à sciente discere: ego quod me quominus ea poena sumatur, non recuso. Hanc tam præclara sententia in vnius litteræ peruersione latuerat.

Virgilij versus è sexto Aeneidos ex Homero imitati.

CAPVT V.

CVM studiosè fecerint aliquot eruditi homines ut indicarent locos Homeri, quos Virgilius imitatus esset: multos tamen (neque aliter in tanta copia fieri potuit) prætermiserunt. qualis est ille è sexto Aeneidos: vbi, accipiente in nauim Charonte

*Ingeniem Aenean, genuit sub pondere cymba
Sutis, & multam accepit imosa paludem.*

ita enim Iliados è, cum insiliret Minerua in curram Diomedis, genuisse sub tanto pondere axis faginat dicitur:

*Ἡδ' ἐς δίπρον ἔβαινε παρὰ Διομήδεα δῖον
Ἐμμεμαῖα θεά. μέγα δ' ἔβραχε στήνῃ ἄλλων
Βειδρωῖν. δεινὸν γὰρ ἄλλο δέδν, ἀΐδρα τ' ἄεστον.*

Notatum Petri Victorij μνημονικὸν ἀμάρτημα.

CAPVT VI.

PETRVS Victorius libro sexto Variarum lectionum, narrans notum illud Socratis somnium, quo, cum in custodia publica esset, præuidit, sibi post tertium diem esse moriendum, admonitus illo versu,

Ἡματὶ καὶ τετάρτῃ φθίσω ἐέλθων ἴκοιο.

Virgilij